

De Krant van 't Strand

van de ROYAL SAND YACHT CLUB van DE PANNE en ook evenveel van DE KRAB ten behoeve van onze leden en van iedereen met enige interesse in de zeilwagensport of in onze club met nieuws over de voorbije 125 jaar in het kader van het 100-jarig bestaan en over de figuren en gebeurtenissen die onze zeilwagenclub groot gemaakt hebben, over de piloten die de eer van De Panne dragen en over de vele vrijwilligers die deze club zelf dragen, ook over de nieuwe dingen die gerealiseerd werden dankzij onze zeilwagenclub en over de toekomstplannen zodat we over 100 jaar nog eens een groot feest kunnen geven

Welkom in onze club,

Het doet er niet toe hoe je hier terecht kwam. Misschien kwam het gewoon door een nieuwsgierige reactie op onze bordjes "Club open". Ja we zijn een "Open Club".

Misschien kwam je hier via een review via Google en dergelijke waar je het volgende kan lezen: "Een beetje verborgen tussen de duinen en bijna onzichtbaar. Mensen met een blijvende inzet." "Self-service café en bar. Gemoedelijke uitbating. Vakantiefier met al die zeilwagens"

Of misschien kwam je hier via onze zeilwagenschool, die aan ieder de kans geeft om te proeven van onze sport, zowel individueel als in groep. Als de wind en het weer meezitten is

zeilwagenrijden een fantastische ervaring. Het kan ook zijn dat je van De Panne bent of van de ruimere Westhoek en voel je je ook thuis in onze lokale club met een internationale uitstraling.

Of ...

Hoe dan ook:

Een club brengt mensen samen met een gemeenschappelijke interesse. Welkom in onze club die een indrukwekkende geschiedenis van meer dan 100 jaar heeft, piloten die tot de wereldtop behoren in de zeilwagensport en draait op een ruime vrijwillige inzet van leden, onze bestuursleden en onze beachmasters.

Wij hopen dat je het hier aange-naam vindt en dat je wil meebouwen aan de leefcultuur van onze club, die we vertaald hebben in ons clubmanifest. Deze krant is een middel om onze club beter te leren kennen. Onze club is als een heldere diamant met vele facetten. Neem deze krant gerust mee naar huis om verder te lezen.

Namens het bestuur van de Royal Sand Yacht Club, Jan Leye, voorzitter

PS. Gelieve niet te vragen naar gegrilde kreeft of een sappige entrecote. We hebben pizza's en croques voor wie honger heeft én ook nog aperitiefhapjes.

Het RSYC100-monument

Dit glasbeton is afkomstig van het huis van onze oud-voorzitter Julien Verdonck die het omstreeks 1975 heeft laten maken voor zijn private woning. Het stond in de doorgang tussen zijn slaapkamer en het zonneterras. Iedere dag werd hij er mee wakker.

Door verbouwingen aan dit huis door de nieuwe eigenaar verloor dit object zijn functionaliteit. De nieuwe eigenaar beschikte over het gezonde verstand om het niet stuk te maken en plaatste het met de hulp van drie mannen en een kraan tegen het omheiningsmuurtje 'om mee te nemen'.

Het werd vlug opgemerkt door diverse leden en oud-leden. Het was gelukkig te zwaar om het zomaar

met de auto mee te nemen. Met de steun van de technische diensten van de gemeente is heeft het monument een plaats gekregen op het zeilwagenterrein.

Met een hoge waarschijnlijkheid weten we wie het werk maakte. Er zijn in de lijnvoering gelijkenissen met de linograves die Jean-Jacques de Grave, graficus en toenmalig schatbewaarder, maakte.

De creatie van dit brandglasbeton is van de hand van de Lionel Holvoet kunstenaar te Wevelgem.

We hopen dat dit monument een blijvende herinnering is aan de viering van het 100-jarig bestaan van onze unieke zeilwagenclub.

Twee clubleden waren op de America's Landsailing Cup 2025

Eind 2024 werd ik samen met Yann uitgenodigd door een gezamenlijke Canadese vriend om in maart mee te doen aan de America's Cup op het Ivanpah dry lake nabij Las Vegas. Dit is voor mij een bekende plaats. Samen met een 20-tal clubleden en georganiseerd door de club, heb ik er als 20-jarige in het jaar 2000 mogen proeven van het woestijnstof.

Dit keer planden Yann en ikzelf de trip samen met onze Canadese vriend. We vertrokken op donderdagmorgen met ons beiden op avontuur richting Las Vegas. De eerste 2 nachten hebben we in het bruisende Las Vegas overnacht en de stad verkend. Dat moet je toch eens gezien hebben!

Op zaterdagochtend vertrokken we vroeg naar het dry lake dat op 60 km van Las Vegas ligt. Een dry lake is dus een uitgedroogd meer. Het

oppervlak bestaat uit harde droge klei. Na de laatste 6 km door het stof te hebben gereden op het dry lake doemde ons basiskamp op voor de volgende dagen. Al vlug kwamen we verscheidene oud bekenden tegen zoals Dennis Bassano, Curtis Obi en Renée Fields. Zij was druk in de weer om haar materiaal en verscheidene wagens op punt te zetten. We werden zeer hartelijk onthaald. Eens bij onze Canadese vriend gekomen, stonden onze camper en onze zeilwagens -voor elk 2- klaar om op te

tuigen en de raceomloop te verkennen. De eerste meters voelden geweldig. Zeker met de Standarts rijden zonder een putje of een mui door te moeten, voelde zalig aan. De enige hindernis is het stof. Je voelde direct dat je kon blijven versnellen. De races stonden gepland van zondag tot en met vrijdag. We hebben elke dag gezeild behalve op vrijdag door te hevige wind. We zeilden 14 manches verdeeld over de twee klassen waarin we zeilden namelijk de Standart- en de Amerikaanse Mantaklasse. Elke avond was er een maaltijd voorzien telkens georganiseerd en bereid door een deel piloten. De ene avond was het Duitse avond met braadworst en bier bereid door het Duitse team Anke en Nils Munch én Wolfgang Bartling. Er was ook een paella-avond, taco-avond en een avond waar we samen met onze Canadese vrienden

den verse fish en chips hebben bereid. Dit werd door iedereen enorm gesmaakt.

Er werd gezeild in 5 klassen. Dezelfde deelnemers kunnen namelijk meedoen in verschillende klassen. Wij zeilden er in 2 klassen. Het opmerkelijkste fenomeen van de raceweek is toch Renée Fields. Zij zeilde in 4 van

de 5 klassen en ze won dan nog in 3 van de 4 klassen waar ze aan meedeed. Er was slechts 10 minuten tussen de verschillende manches. Ze had dus net genoeg tijd om van zeilwagen te wisselen. Het kwam erop neer dat ze tot 8 races zeilde op 1 dag wat toch fysiek heel zwaar is. We hebben van elk moment genoten en snelheden behaald tot 115 km/h.

Op de laatste zaterdagavond – na nog een avond in Vegas te hebben vertoefd – waren we klaar om onze 1-ste vlucht naar huis te nemen. Deze ging richting New York waar we na een bijna een slapeloze nacht aankwamen in de big Apple om 9 in de ochtend. Daar moesten we 12 uur wachten op onze vlucht richting Brussel. Na het zoeken waar we onze bagage konden achterlaten en nadat we beslisten om die toch maar mee te nemen wegens de zeer dure berging, namen we een taxi naar New York city. We kwamen na een uur aan en hadden nog een uur of 4 tijd om toch vlug wat te bezoeken. We besloten om Ground Zero te bezoeken als eerste. Dit doet je toch wel even serieus stilstaan als je op de plaats bent

waar zoveel mensen het leven hebben gelaten met de aanslagen van 9/11. Daarna hebben we nog Times Square en Broadway bezocht.

Na de korte maar toch pittige stop in New York City en waar we de koffers achter ons hebben gesleept, waren we klaar om de taxi te nemen naar JFK om onze laatste vlucht te nemen richting thuis. Na 2 dagen amper slapen kwamen we op maandagmiddag moe maar uitermate voldaan terug bij onze familie. Dit avontuur kan ik aan iedereen aanbevelen. De America's Landsailing Cup vindt elk jaar plaats eind maart. Onze leden zijn er altijd welkom en de Amerikanen stellen graag een zeilwagen ter beschikking.

Koen S753

Koen en het stof

Resultaten :

Manta Twin :
Koen 11^{de}
Yann 19de op
32 deelnemers

Standart :

Yann 2^{de}
Koen 6de op
11 deelnemers

Koen en het kamp in de achtergrond

De SM-club

De SM-club:

Er bestaat een WhatsApp-groep met deze naam waarin klasse 3- en 2-piloten met elkaar communiceren.

Hoe het begon :

Via fax en lang geleden spraken Willy Vynck en ikzelf samen af om op zondagmorgen samen te zeilen. Vanaf ongeveer 1999 kon men lid worden van onze club. We hadden ook een reglement. Je kan het hierbij vinden.

Willy en Jan op het strand (1999)

Noot van de redactie:

Op korte tijd voor de uitgave van dit nummer van De Krant van 't Strand verloren we twee leden van de RSYC. Het waren Willy Detaellenaere en kort erna Willy Vynck. Bovenstaand artikel is geschreven vóór het overlijden van Willy Vynck bekend was. Het leek ons passend het toch een plaats te geven onze krant.

UITTREKSEL VAN HET SMSYC-REGLEMENT :

Art. 1: Wie drie keer komt zeilen op zondagochtend heeft recht op een lidkaart. Hij moet wel eenmaal vóór Willy aan het zeilwagencentrum toekomen.

Art. 6: Wie wil kan zich een lidkaart kopen. Hiervoor moet hij een storting doen van 50.000 (Silver-Card) of 100.000 frank (Gold-Card) op de rekening van Willy. De kaart blijft echter in bezit van Willy tot hij het beu is.

Art. 12: Iedereen moet altijd mooi vragen aan Willy of hij mag gaan zeilen op zondagmorgen.

Art. 13bis: Er wordt met de zeilwagen gereden bij laag tij en als er wind is. Op andere momenten mag er gebabbeld worden.

Art. 40: Dit reglement kan door Willy op ieder moment gewijzigd worden

Voor akkoord :

.....

Ik kreeg dan soms ook nog een verslag van zijn wedervaren!

Een verslag van een zondagmorgen door Willy in januari 1998:

"Het weer kwam rechtstreeks uit de hel. Met zwarte regen en winden kolossaal uit meer dan dertig hoeken. Een dokwerker zal in dit weer geen touwtje trekken. De driekoppige hellehond wil daarin niet slapen.

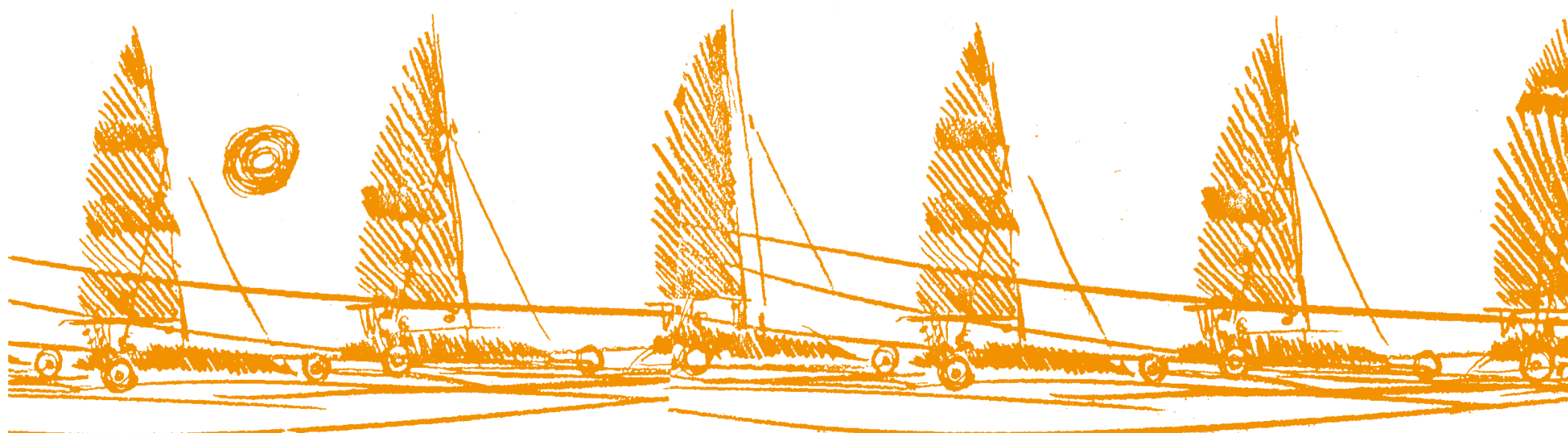
Met tien ton en een dikke buik waren zeilwagens niet aan de grond genageld. Enkele 'caniveaux' sneden dieper dan de Niagara-kerf. Op weg ernaartoe kon je niet eens de kleur van je doodskist kiezen. Nooit sneller grepen duistere sneen naar je keel.

Aan de eindmeet hoorde je het zand in de oogkassen van je buurman krassen en in mijn sherry zaten brokken.

Zó fabuleus was het zondag én heerlijk !"

"Wat is het heerlijk en fijn om in een charavoil te zijn!"

En de naam "SM"? komt van **Sunday Morning** Sand Yacht Club. Zondagochtend is nog steeds een mooi moment om te gaan zeilwagenrijden. Zeker voor wie in de week aan het werk is. Daarna kan je nog altijd met je vrouw gaan wandelen, zoals Willy placht te zeggen.

Dochter maakt documentaire over haar vader Jean-Jacques de Grave

JJ met verrekijker

Jaarlijks organiseert onze club een zeilwagenwedstrijd met de naam JJ de Grave-Cup. Jean Jacques was vanaf omstreeks 1965 tot zijn overlijden bestuurslid en gedurende vele jaren schatbewaarder van de Royal Sand Yacht Club. Naast zijn algemeen grafisch werk maakte hij vele werken over het zeilwagenrijden. Sinds vele jaren schenkt zijn familie bij deze gelegenheid enkele werken als prijs voor de deelnemers.

Zijn jongste dochter Marie-Eve maakt momenteel met de steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds en van de Franse gemeenschap een documentaire waarin enerzijds zijn werk belicht wordt en anderzijds hun vader-dochter relatie. Jean-Jacques was een bijzonder man met een aparte familieachtergrond en tevens ook een wereldburger.

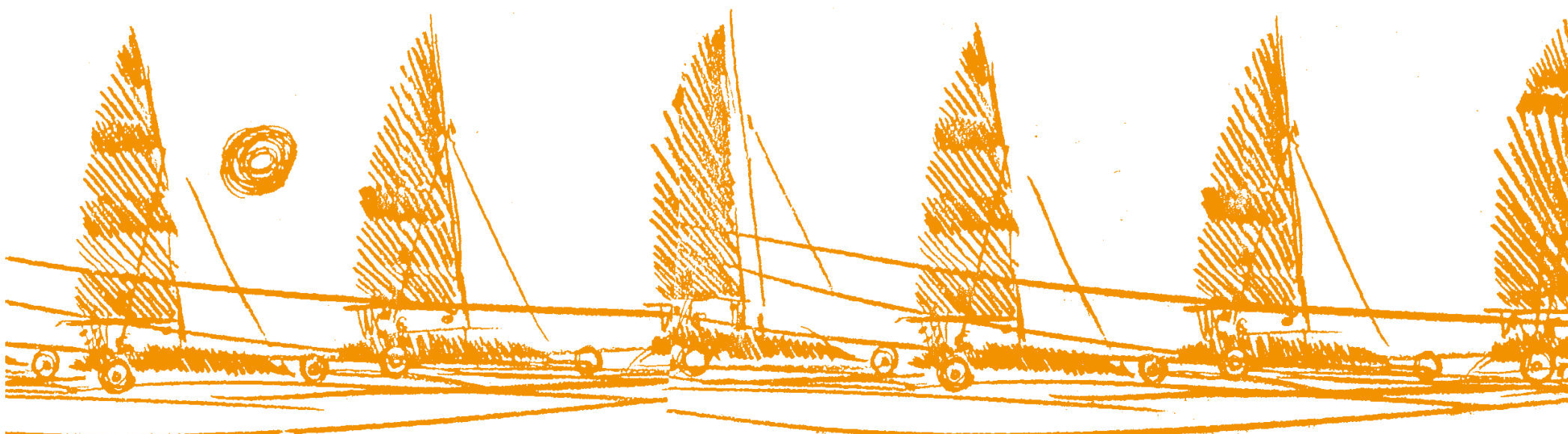

De titel van deze film wordt: **"Cartographie d'un graveur"**. Het maken van linsneden was de specialiteit van Jean-Jacques. Het resultaat zijn krachtige zwart-wit linodrukken. Op 11 juni werden opnames gemaakt op het strand van De Panne met een 2PK-bestelwagentje als waarmee hij altijd rondtuft en met onze clubzeilwagens als bewegende decorstukken.

Gelijktijdig met de release zullen er twee tentoonstellingen plaatsvinden, één in het Centre de la Gravure et de l'image imprimée in La Louvière en één in Emergent, kunstgalerie te Veurne.

Als club zijn wij vereerd om dit project mee te ondersteunen.

De première van de film zal plaatsvinden in Brussel. Het werk van Jean-Jacques krijgt zo een nieuw leven.

Het bestuur, onze leden en werknemers en de goede werking?

Onze club leeft op basis van de inzet van onze leden, de medewerkers én de sturing en bezieling van het clubbestuur. Ons bestuur neemt naast haar wettelijke verplichtingen een hele waaijer aan verantwoordelijkheden en taken op ten behoeve van onze leden en de goede werking van onze club.

In de algemene vergadering die plaatsvond op 25 april nam Eddy Mackelbergh ontslag als bestuurslid. Eddy heeft zich meer dan 20 jaar ingezet als schatbewaarder, secretaris, ondervoorzitter en voorzitter van onze club. Hij heeft ook zijn steen(-tje) bijgedragen aan de bouw van het nieuwe zeilwagencentrum. Het bestuur dankte hem dan ook tijdens de vergadering voor deze inzet.

Jan Leye, Ronny Nollet, Veronique Vandevoorde, Koen Dieleman, Ingrid De Bock stelden zich opnieuw kandidaat en werden opnieuw aangesteld voor een periode van drie jaar, zoals voorzien in de statuten van onze VZW. Sylvianne Loones werd aanvaard als nieuw bestuurslid. We kunnen trots zijn dat ons bestuur voor 50% bestaat uit mannen en 50% vrouwen. Daarin geven we het goede voorbeeld.

Op de bestuursvergadering van 4 juni werd de volgende taakverdeling vastgelegd:

Voorzitter, sportief beleid en communicatie :	Jan Leye
Ondervoorzitter, HR-beleid en communicatie :	Ingrid De Bock
Penningmeester :	Sylvianne Loones
Bar- en bergingmanagement:	Koen Dielemen
Materiaalbeheer en sturing zeilwagenschol :	Ronny Nollet
Sturing feest- en sociale activiteiten :	Veronique Vandevoorde

Onze beachmasters, werknemers van de club, hebben als gemeenschappelijke taken het onthaal, dagelijkse begeleiding, wegwijzen maken van de leden en bezoekers en les geven in het kader van de zeilwagenschol. Om de leden tegemoet te komen wordt er voortaan vanaf april tot en met september op zaterdag zoveel mogelijk permanentie voorzien door één van onze beachmasters.

De rollen van de beachmasters zijn als volgt verdeeld:

Seddik: Dagelijks beheer van de zeilwagenschol
Veerle: Administratieve ondersteuning club en Raad van Bestuur, clubactiviteiten en ledenadministratie.

Onze focus als bestuur gaat dit jaar vooral naar een goede club- en sportieve werking. Daarom besliste het bestuur, na de twee drukke jaren met de organisatie van het Europees kampioenschap in 2023 en de viering van de 100-ste verjaardag in 2024, op korte termijn geen bijzondere en grote projecten op te starten.

Uitdagingen voor de toekomst zijn het draaiende houden van de club met dezelfde inzet voor iedereen die erbij betrokken is. Het bestuur zal verder werken aan de vernieuwing van financieel beheer en werk maken van verdere reorganisaties ter ondersteuning van onze club.

Dé uitdaging wordt het vinden van mensen die zich samen in of met het bestuur willen inzetten want over drie jaar zal een vernieuwing en verjonging van het bestuur nodig zijn. Spreek gerust met ons indien jullie hierover van gedachten zouden willen wisselen, onze 'deur staat altijd open'.

Wij zijn er voor jullie en we blijven ook rekenen op de verdere betrokkenheid van onze leden bij de organisatie van de vele activiteiten, wedstrijden, trainingen, potluck-barbecues, ...

Hartelijke groeten en een heel fijne sportieve strandzomer.

Het bestuur

dé KrabBBQ

ZATERDAG 26 JULI.

Leden, niet-leden, lekkerbekken, ... zijn welkom om 's avonds te komen meesmulen van verschillende vleesjes op de barbecue, zoals 'ne goeien steak', kippenboutjes, worstjes, pensen, ... Natuurlijk zullen er ook verschillende pasta-, groenten- en aardappelslaatjes zijn om de borden mee op te fleuren. Al dit lekkers tussen sfeer, gezelligheid en entertainment in, zullen u door de Krabbers gegarandeerd worden. Verdere gedetailleerdere praktische informatie en een inschrijvingslink: <https://www.zcdekrab.be/>.

LIVE TO SAIL

De Krabbers zijn de leden van de enige jongerenzeilwagenclub in België. Z.C. De Krab is een zeilwagenclub die uitsluitend bestaat uit jongeren van 10 tot 30 jaar. Ook het bestuur bestaat uitsluitend uit jongeren. Elke zondag worden er trainingen georganiseerd voor de leden. In de vakanties zijn er ook stages om de zeilwagenskills tot een hoger niveau te tillen. Bij interesse kun je zeker een kijkje nemen op de site: <https://www.zcdekrab.be/>. Via die weg kun je je eveneens inschrijven.

Eens de zeilwagenskills op punt staan, wordt er ook deelgenomen aan wedstrijden en kampioenschappen, zowel in het binnen als buitenland. Dit najaar vindt bijvoorbeeld het Europese jongerenkampioenschap strandzeilen plaats in Frankrijk te Bretteville. Een meerdaagse wedstrijd waaraan ook enkele van onze leden zullen deelnemen! We duimen alvast voor hen.

Tentoonstelling Van Kinderspel tot Sport

Het was de schepen van Cultuur en Erfgoed Nicolas Luysen die het idee aanbracht om deze tentoonstelling samen te stellen in het kader van de Vlaamse Erfgoeddag met als mooie (Vlaamse) naam 'Game On' over het erfgoed van sport en spel. De bedoeling was om het erfgoed van de zeilwagensport te tonen.

Julien Michez winnaar van de eerste wedstrijd - 1909

1898 André Dumont

Vroeger bestond de geschiedenis van de zeilwagensport uit enkele blaadjes tekst met het verhaal over hoe de kinderen van architect Albert Dumont knutselden aan zeilwagens en over de eerste zeilwagenwedstrijd. Soms vond men hier en daar een oude postkaart met een afbeelding van zeilwagens. Het ging met andere woorden over een eerder pover archief.

De tentoonstelling ging over "lang geleden", de periode van de 'Belle Epoque', een tijd van groeiende welstand, zij het dat er toen ook nog veel armoede was in ons land.

De tentoonstelling ging echter niet alleen over zeilwagenrijden maar ook over het steeds beter, performanter maken van zeilwagens. Het idee van sport was er van het begin bij toen Benjamin Dumont professioneel startte met de bouw van zeilwagens.

Deze tentoonstelling gaf voor het eerst een ruim beeld over het prille begin van de zeilwagensport voor 1914.

Intussen is de tentoonstelling zelf voorbij. Daarom voegen we - als herinnering - enkele panelen uit de tentoonstelling toe aan onze krant.

Het is wonderlijk dat dit allemaal bestaat dank zij het archief van Pierre Nyssens en Hadrien Dumont en dank zij de allereerste fototoestellen. Met de hulp van hedendaagse beeldverwerking hebben we er mooie beelden kunnen van maken.

Weet dat de zeilwagensport sinds de eerste zeilwagen in 1898 tot op heden in De Panne een continuïteit kent en dat we daarin uniek zijn.

1898 André Dumont
De eerste zeilwagen van De Panne. Het begin van een lang verhaal.

Colofon

Deze Krant van 't Strand richt zich tot leden en oud-leden van de zeilwagenclub Royal Sand Yacht Club en van jongerenclub De Krab evenals de mensen die geen lid zijn en graag neerstrijken op het terras of in het clubhuis.

Verantwoordelijke uitgever:
RSYC vzw
Deze Krant verschijnt éénmaal per jaar. 4de Jaargang, nr.4

Redactie: Jan Leye

Auteurs: Veerle De Gryse, Ingrid De Bock, Anne-Mie Colaert, Chris Vanroelen, Jean-Paul Samyn, Jan Leye, Koen Dieleman, August Delbeke (De Krab)

Druk en grafische vormgeving:
Drukkerij Pattyn - Veurne

Foto's: August Delbeke, Marie-Eve de Grave, Jan Leye, Myriam Van Den Putte, Walter Carels, Koen Dieleman, Jean-Paul Samyn, Sören Laurier

Artwork: JJ de Grave

Nalezing:
Josette Van Hooydonck

Een bijzondere doop

HET VERHAAL VAN ANITA

Jean-Paul, mijn toenmalige vriend en nu - en nog altijd (noot van de redactie) - mijn man, was lid van de zeilwagenclub. Hij had niet de middelen om een zeilwagen te kopen, dus bouwde hij er samen met zijn schoonbroer zelf één. Het ontwerp was eenvoudig: een oude tractorstoel, een paar banden van onduidelijke herkomst, een zeil en touwen. Alles was 'volgens hem' in orde.

Op een winderige dag gingen we naar de club. Zonder speciale kleding, want waterdichte pakken waren er toen nog niet, maar gelukkig hadden we wel een helm. We zaten samen op die kleine tractorstoel - Jean-Paul stuurde, en ik moest aan het touw trekken en vooral niet loslaten.

De rit begon geweldig. De zeebries duwde ons voort richting Bray-Dunes. Maar toen kwamen er bulten, putten en... waterplassen. Alles werd een natte boel. Het ging nog net, tot een onverwachte hobbel ons een flinke sprong liet maken. Ik gleed uit de stoel en werd achter de zeilwagen meegesleurd door het zand en het water. Terwijl ik krampachtig het touw bleef vasthouden, hoorde ik eindelijk Jean-Paul roepen: 'Laat dat touw los!'

Ik lag daar, doorweekt en verkleumd, als een hoopje zand en zeewater. Terugkeren naar de zeilwagenclub leek even geen optie. Maar uiteindelijk hebben we een nieuwe rit gemaakt, dit keer beter voorbereid. Mijn kleren van die eerste poging? Onherstelbaar. Maar de ervaring? Onvergetelijk

Anita in 1972

Zeilwagen van Jean-Paul 1971

Wil je zelf zeilwagenrijden ?

Met een zeilwagen zeilen is duidelijk anders dan zeilen op het water. Men kan dat best ontdekken onder begeleiding. Het is leuker om op het zand te rijden, dan in het zand te bijten.

Kiezen voor onze zeilwagenschool is kiezen voor plezier, kwaliteit en een unieke ervaring. Of het nu je vijfde stagedag of je eerste kennismaking is met de sport, onze ervaren en gediplomeerde lesgevers staan iedere dag van het jaar klaar om er samen met jou een onvergetelijke ervaring van te maken. Via de webshop klikt men de gewenste datum aan voor reserveratie, boeking en betaling. Neem zeker eens een kijkje op onze site! www.rsycc.be/zeilwagenschool.

Een les boeken kan eveneens via het grote scherm in de inkom van het zeilwagen centrum. Wil je komen met een groep? Boek dan zo snel mogelijk. De zeilwagenschool is sterk bevraged.

Een kleine opsomming van de mogelijke lesformules: Publieke les, Privélessen, Groepsles Budget, Groepsles Comfort, School, Jeugd Sociaal Tarief en de 5-daagse stagereeks. Bij de lessen zijn zeilpakken, handschoenen en een helm voorzien.

De lessen zijn een leuke kennismaking en kunnen een eerste stap zijn naar het zeilwagenrijden als clublid met de clubzeilwagens. Via de lessen bekomt men een elementair zeilwagenbrevet waardoor men zonder begeleiding zelfstandig kan gaan zeilwagenrijden.

De lessen worden gegeven met initiatiezeilwagens met een reefbaar (= verkleinbaar) zeil. Er kan zowel met weinig als met veel wind gezeild worden, enkel niet bij stormweer.

Het is niet moeilijk om mits voldoende wind vooruit te gaan. Dit maakt het zeilwagenrijden zeer toegankelijk voor mensen zonder enige zeilervaring. De club beschikt bovendien over duo-zeilwagens die kunnen gebruikt worden om ook mensen met een beperking de kans te geven van onze sport te proeven.

Recreatief of wedstrijd-strandzeilen?

Strandzeilen kan je zowel recreatief als competitief. Instappen in de sport doe je recreatief met een elementair brevet. Na enige tijd proberen sommigen ook aan wedstrijden deel te nemen. Het is zeker niet het één OF het ander. Voor velen is het het één EN het ander. De stijl van zeilen is echter heel verschillend.

Recreatief zeilen

Je kan natuurlijk alleen zeilen, maar het is veel leuker om met enkele collega's te vertrekken en een uitstap te maken naar bijvoorbeeld Duinkerke. Dit is dikwijls ook één van onze bestemmingen: in vogelvlucht is het ongeveer 17km heen. Als je tijdens het traject een aantal keer overstag gaat, leg je natuurlijk meer kilometers af. Je komt eerst voorbij Bray-Dunes en daarna voorbij het sanatorium in Zuydcoote. Wat verder kom je via Leffrinkhoeke in Malo-les-Bains tot aan de havenmuur van Duinkerke. Het strand ligt er altijd anders bij. De wind varieert telkens van richting en sterkte. De zeevogels zijn altijd van de partij. De meeuwen zoeken eten aan de branding, maar vluchten weg als wij er aankomen. Aalscholvers, scholeksters, strandlopers zijn ook vaak te spotten, zeker wanneer er veel wind is. Zo nu en dan ontmoeten we ook een zeehond die even uitrust. Als we met een groepje zeilers vertrekken, stoppen we ook altijd even onderweg om wat bij te kletsen...

Als we niet in westelijke richting naar Frankrijk vertrekken, dan is een trip naar Ster-der-Zee, Koksijde, Oostduinkerke of zelfs Nieuwpoort ook een mogelijkheid. Wel moeten we dan uitkijken om de golfbrekers veilig over te steken.

Je kan vrij van de ene bank naar de andere zeilen als je denkt daar 'harder' zand te vinden. Wel moet je dan door de binnenzeeën. Die kunnen nu met het opgehoogde strand dikwijls wat dieper en grilliger zijn.

Na twee uur zeilen zijn we meestal terug. Het is hoe dan ook altijd een avontuurlijke tocht met vele verhalen achteraf...

Wedstrijdzeilen

Jaarlijks worden er door de RSYC De Panne een tiental wedstrijden georganiseerd. Dat vraagt heel wat organisatorisch werk voor de medewerkers om op het strand een parcours uit te zetten, voor de veiligheid te zorgen, met deparage-voertuigen aan te rukken wanneer iemand pech heeft... Er is altijd een koersdi-

recteur, een jury en pointeurs bij de bochtpalen nodig. De wedstrijden zijn een evenement in De Panne dat altijd toeschouwers en sympathisanten lokt. Dikwijls komen ook buitenlandse piloten deelnemen aan onze wedstrijden. De Internationale organisatie voor Zeilwagensport - Fédération Internationale de Sand and Land Yachting, FISLY - richt bovendien ook elk jaar een Europees kampioenschap in waar de Belgen natuurlijk ook naartoe gaan... en dikwijls medailles behalen.

Tijdens een wedstrijd-weekend worden er races, meestal van 30 minuten, gezeild. Als de wind en het tij het toelaten, kunnen er een zestal races afgewerkt worden, en dat zowel 's zaterdags als zondags.

Wedstrijden zeilen is plezierig omdat het een spanningselement toevoegt aan onze sport. Je leert steeds beter zeilen en je zeilwagen trimmen. Het is de veiligste manier om snel te zeilen omdat je weet dat de deelnemers het parcours volgen en omdat de andere strandgasten gevraagd worden uit de wedstrijd-baan te blijven.

Chris S710

Bunker te Lefferinkhoeke

Recreatief rijden, ik houd ervan.

Als sneeuw witte vogels vliegen ze voorbij: de DAD's, de Sandrovers.... Het is een schitterend gezicht, die ranke voertuigen onder zwaarbewolkte of klare hemel met als achtergrond de schuimend witte koppen der vrije wijde zee. Je voelt dat alle strengen van stag en zeil gespannen staan, en ook de zenuwbanen van de piloot tot het uiterste worden belast. Niet alleen dit zien maar vooral het doen is een sensatie, een tonicum, een passie.

Je kan ook anders rijden met een zeilwagen: rustig aan, gedreven door het blanke waaien op ons lange en brede strand van de westkust van Vlaanderen. Ongebonden aan een vast competitieparcours en het harde zand, maar overal over en doorheen. Niet de topsnelheid behalen is dan het doel, maar het rustig beheersen van elk terrein: over het zachte zand, doorheen een diepe kil, over de gerimpelde vlakten...

En ook dan hoor je het hijgen van het zeil, de weerklink van 't zingen der gespannen stagen, het droog gekraak bij rijden over schelpenbanen. Je smaakt de ziltheid van het opspattende zeewater en snuift de zuiverheid van zee en lucht.

Het is een bijzondere sensatie met je wagen helemaal alleen het ganse strand te bezitten bij de liefelijkheid van het ochtendgloren op een morgen in juni. Of bij harde westenwind traag op te tornen naar de grotvormige, koraalrode wolken op die avonden dat de zon als een vuurbal de zee inzakt.

Dit is mijn liefhebberij en voor mijzelf een beste ontspanning. Alleen in competitie met jezelf, je wagen, de wind, het water en het zand.

Recreatief rijden, ik houd ervan.

B 54 "Zeekoorts"
Hugo Piron (ca. 1995)

Op het strand en in de Royal Sand Yacht Club De Panne met de zeilwagen.

Wat is veranderd?

Zoals overal... alles verandert. Niets blijft zoals het was. Ook op het strand in De Panne is dat zo. We kunnen verwijzen naar klimaatverandering, de politiek,... toch zorgen we ook zelf voor een hoop (meestal goede) evoluties.

Minder... garnalen

Een paar jaar geleden kon je tijdens de zomer en in het najaar net voor laag tij grote hoeveelheden garnalen vangen met je visnet. Sinds verleden jaar is dat wat verminderd. Bovendien zijn de garnalen ook wat kleiner. Spijtig! Ze zijn nu ook duurder in de viswinkel. Vele redenen worden aangehaald. Meestal geven we de schuld aan de klimaatverandering, en dikwijls zal die er wel voor iets tussen zitten. Want scholen wijting passeren nu ook meer dan vroeger dicht bij de kust op zoek naar voedsel, en 'roven' de lekkerrijen voor onze neus weg.

Enkele tips voor zeilwagen-wandelaars.

1. Bij zeilwagen-wandelen hoort wind en kracht

Niets is zo vervelend als moeten uitstappen en duwen. Om met plezier te kunnen wandelen moet je zeilkracht over hebben om door zacht zand en diepe plassen te raken en om als je zin hebt op twee wielen te rijden. Bolle zeilen - in tegenstelling tot de vlakke zeilen van de wedstrijdzeilers - hebben windkracht drie tot vier Beaufort nodig. Bij lichte wind is het soms interessant om een groter zeil te hebben dan normaal gebruikelijk op je klasse. Bij storm (vanaf 6-7 Beaufort) kan een stormzeiltje nuttig zijn. Het komt er op neer dat je kracht moet hebben maar ook niet te veel. De ideale windsterkte ligt van vier tot zes Beaufort. Dan heb je plezier want dan gaat het goed.

2. Mast-zeilen

Zelfs bij zware storm, vanaf acht Beaufort hoef je niet in je zetel thuis zuchtend te liggen suffen. Met een wagen met een vleugelmast kan je, mits een takel te monteren en de mast wat naar het midden te trekken, lekker "zeilen zonder zeil". Opkruisen is dan wel moeilijk omdat je niet dicht bij de wind kunt zeilen, maar met halve wind kan je met een klasse 3-wagen sneller gaan dan met een initiatiewagentje.

3. Droog-zeilen

Alle beginnende strandzeilers weten dat je vlugger nat bent dan je denkt. Hoeveel zondagse pakken zijn er al niet verknoeid door een "plasje" dat een "zee" blijkt te zijn... Ja, beginners vinden het leuk om door alle diepste plassen te gaan tot het water boven de mast uitspat. Er zijn mensen die dat de essentie van het strandzeilen vinden maar de meesten zijn spijs alle pakken (behalve de droogpakken) na een half uurtje nat tot op het bot. Dan is de pret eraf.

De volgende en logische stap is dan leren "droog"-zeilen. Dit betekent dat je leert vaart verminderen voor je door water gaat, dat je leert zo traag te gaan dat het water amper opspat en alleen de banden nat worden. De ideale wind is vanaf 4 Beaufort en in een kruisrak. Bij het opkruisen komt het erop aan om voor de plassen op te loeven en eventueel wat te remmen tot je bijna stil staat en dan je snelheid te regelen door af te vallen (meer kracht), op te loeven (minder kracht) en eventueel te vieren (minder kracht). Je moet er wel op letten niet midden in een diepe plas stil te vallen want dan sla je een belachelijk figuur. In noodgevallen, dus net voor je volledig stilvalt, moet je zoveel mogelijk afvallen (tot maximum halve wind) en de beide verklekkers horizontaal houden.

Voor het voor-de-wind-zeilen bestaat de basistechniek erin dat je zeilt met een volledig aangehaald zeil (dus het omgekeerde van wat

je doet om snel te gaan). Kom je aan een plas en je gaat nog te snel, dan moet je remmen. Ga je stilvallen dan moet je vieren zodat je zeil meer wind vangt. Wil je even snel gaan, dan probeer je af te kruisen met ruime wind. Je moet dan wel een slippgijp maken voor de plassen zodat je bijna stilstaat en dan vlug afvallen met een aangehaald zeil en verder zeilen volgens de basistechniek van het traag-voor-de-wind-zeilen.

Deze discipline van het wandelen is ook mogelijk met halve wind. Het is wel minder plezant want er moet gewoon veel gevierd en veel geremd worden.

Dit is wat we ook doen op de jaarlijkse Picon-wandeling. Er wordt gezeild in stadskledij zonder zeilpak van De Panne tot Bray-Dunes waar 1(!) Picon-au-vin-blanc gedronken worden. Wie met een droog zitvlak in het clubhuis terugkomt ontvangt nog een gratis Picon. De sleutel van deze wandeling is "vanbuiten droog, vanbinnen nat".

De Picon-wandeling vindt dit jaar plaats op 6 september. Begin alvast maar te oefenen...met droog-zeilen.

4. Op twee wielen tot stilstand.

Dit is iets wat je best doet met een klasse 5 wagen, want als je overkop gaat met een klasse 3 of 2 wagen, heb je bij een mastbreuk nogal wat onkosten. Het komt erop aan voldoende wind te hebben om in een koers bij-de-wind gemakkelijk op twee wielen te gaan (vanaf 5 Beaufort). Soms moet je het zeil wat extra aanhalen. Eens op twee wielen zoek je het evenwichtspunt waar je met aanhalen nog wat hoger gaat en met vieren wat zakt. Als je het lang genoeg volhoudt gaat de wagen snelheid verliezen en stil komen te staan. Dan kan je mits enige handigheid gemakkelijk op twee wielen blijven staan. Je kunt dan een fantastische foto laten nemen vanuit kikkors-perspectief voor je sociale media. Wil je weer weg, dan val je af naar halve wind en je viert je zeil.

5. Over golfbrekers

Ga er nooit in volle vaart en in een hoek van 90 graden op af, want dan heb je een goede kans dat je het contact met de bodem verliest en in de lucht overkop gaat. Zelfs al lijkt de golfbreker niet ver boven het zand uit te steken het kan aan de andere zijde wel diep zijn of er kunnen grote stenen liggen. Soms liggen er zelf mensen aan de andere zijde!

De veiligste techniek is om van op het harde zand op de flank van de golfbreker te rijden richting de hoogwaterlijn. Waar de golfbreker in het zand verdwijnt kan je draaien en op de andere flank opnieuw richting zee rijden. Lopen daar mensen of dieren, dan kan je je laten stilvallen in het zachte zand boven de hoogwaterlijn.

Wie die techniek beheerst kan in de wintermaanden de tocht van De Panne tot aan de eerste golfbreker van Nieuwpoort ondernemen. Daarna mag je niet meer verder.

6. Regen.

Regen is fantastisch. Je mag wel niet te snel gaan, want dan vliegen de druppels je als nagels in het gezicht. Bij een goede regenvlaag worden strand en lucht één en heb je indruk te zweven op een waterfilm. Dan word je je bewust van het feit dat een mens voor 70 procent uit water bestaat. En als de zon dan door de wolken schiet wordt je lichaam een ziel vervuld van haar warme gloed.

7. Een duin.

Als je ooit eens op wandel bent voorbij Bray-Dunes en voorbij het sanatorium van Zuydcote, dan moet je op de hoge duinen enkele kilometers verder klimmen en je ogen de kost geven aan het fantastisch zicht. Op die plaats wordt je geconfronteerd met de Usine des Dunes.

8. Met zijn tweetjes het strand op.

Er bestaan verschillende goede tweepersoons-zeilwagens. Al deze wagens maken het mogelijk je vreugde te delen en je medereiziger ook wat van de zeilwagensport te laten opsteken. Ook kinderen vinden het leuk om eens mee te kunnen zeilen. Maak de trips niet te lang want ze hebben het vlugger koud.

9. Op verkenning van grote stranden.

Verandering van spijs doet eten, zo ook bij het strandzeilen. Vooral in

Frankrijk zijn er prachtige stranden die zelfs in de zomermaanden rustig en verlaten zijn. Er is Oye-Plage tussen Gravelines en Calais, Wissant en de Cap Blanc Nez, de baai van de Somme. Utah-Beach, de stranden van de Cotentin, de baai van de Mont St Michel enzovoort. Het strand is er overal net iets anders, evenals het eten. Je zou ook naar Engeland, Duitsland, Denemarken kunnen gaan maar daar is het eten niet zo lekker.

10. Snel rijden

Voor je plezier en voor het pure genot van de snelheid en de geruisloosheid is het fantastisch. Als je alleen bent dan kan je op en goed strand zelf je koers kiezen waarin je het snelst gaat en er met volle teugen van genieten. Je hoeft er niet (zoals in wedstrijden) bang voor te zijn dat je de bochtpaal zal missen of dat een ander, door nog sneller te gaan, je genoeg zal verknoeien. Het is jouw wagen, jouw strand, jouw parcours, jouw snelheid en je stopt ermee als je zin hebt. Om heel snel te gaan is de beste koers ruime wind en liefst met veel wind. Gaat het te snel of ga je op twee wielen, dan val je af naar de voor-de-windse koers. Vlakke zeilen zijn het best geschikt om snel te gaan.

11. Veiligheid.

Draag altijd een helm! Hinder geen andere strandgebruikers en hou afstand van paarden. Voor je eigen veiligheid is het best om niet alleen te gaan rijden. Ben je met twee dan kan je elkaar helpen indien nodig.

Jan B40

Meer... scheermessen

Deze langwerpige schelpen (als scheermessen) vind je nu meer en meer op onze stranden aan de branding vooral na veel wind. Zowel de grotere als de kleinere spoelen dan (leeg) aan. Ze zijn echter vlijmscherp en voor ons, de zeilwagenpiloot, een zorg: als je door een zone met veel mesjes rijdt, of op die plaats overstag gaat, dan maak je veel kans op een leuke band. Hierbij zijn de kleinere (jongere) schelpen nog venijniger want...veel scherper. Het zijn exoten, ingeweken vanuit Noord-Amerika, die het hier (net zoals wijzelf!) op de zachte stranden heel goed kunnen vinden. Bovendien hebben ze hier ook niet veel natuurlijke vijanden. Ze zijn wel een ware lekkernij voor ons! Verschillende visrestaurants in de Westhoek bieden ze aan!

Meer ... 'Standart'-zeilwagens in onze club, en op het strand

In de berging van het clubhuis zie je het duidelijk: bijna alle vrije plaatsen zijn bezet! Ook steeds meer Standarts op het strand. Een goede evolutie! Meer sportievelingen hebben na hun elementair brevet behaald te hebben de smaak te pakken: ze willen nog wat sneller over het strand zeilen!

Zo wit, breed en leeg ligt het daar. Het strand

Het strand van Scheveningen bijt de spits af met de beroemde rit in een zeilwagen van Maurits van Nassau, (1602, zie elders in deze krant). Bekender dan de latere prins van Oranje werd echter bij het publiek Vincent Van Gogh, die in 1882 in het Mesdag panorama museum het grootste strandschilderij aller tijden bewoerdert (14x120 meter). Een jaar later schildert hij "Strand van Scheveningen bij kalm weer".

Dank zij koets en trein werden de zee en het strand van **Brighton** al vroeg door het publiek ontdekt. Vandaag zijn de "bathing machines" (onze badkoetsen) verdwenen. Dit waren door paarden getrokken houten hutten waarvan de badgast zich met een touw langs de trappen in het water liet glijden, en zich door (mannelijke) *bathers* en (vrouwelijke) *dippers*, liet helpen, idealiter 's morgens tussen zes en half negen. Blijvers werden o.m. de Palace Pier, het Royal Pavilion van George IV en de (gestreepte) *Brighton beach chair*.

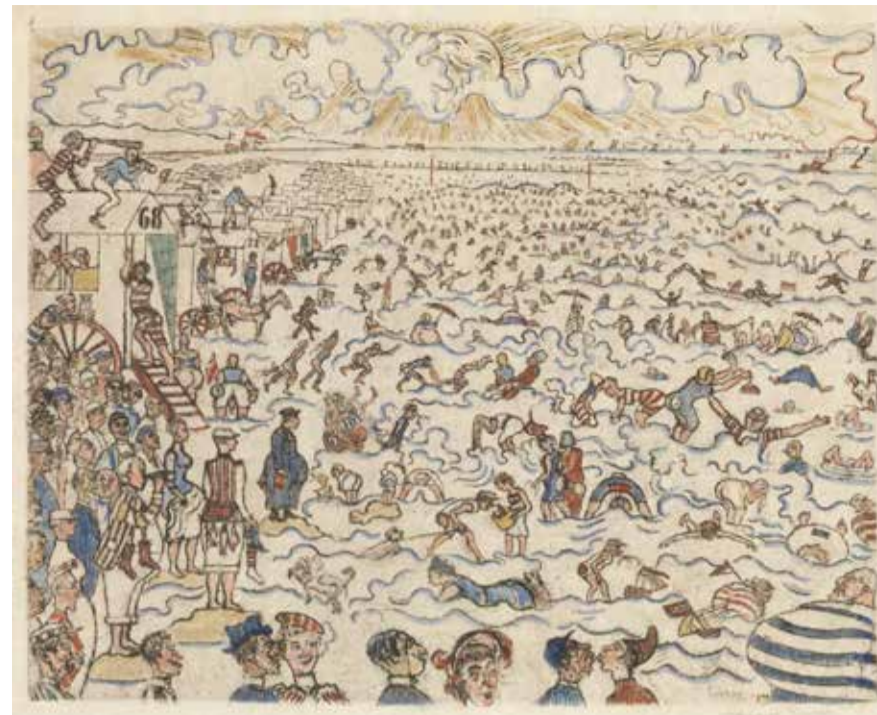
In 1899 tekent James Ensor in **Oostende** met slechts vier kleuren (zwart, rood, geel en blauw) "Les bains à Ostende": opeengepakte badkoetsen waarnaast le beau monde zich op het strand van Oostende verdringt, en in het water mannen, vrouwen en kinderen die zich vermaken in gestreepte tenue. Op het tweede *Exposition Internationale des Beaux-Arts d'Ostende* komt koning Leopold II langs. Ensor klaagt er over dat zijn werk hangt tussen dat van "paraplverkopers, kappers en architecten". Stefan Zweig noemt hem in zijn beroemde

de "De wereld van Gisteren": "de grootste moderne schilder van België", "een zeer excentrieke, teruggetrokken en gesloten man, die veel trotser was op de kleine slechte polka's en walsen die hij voor militaire kapellen componeerde, dan op zijn fantastische, in schitterende kleuren uitgevoerde schilderijen".

Aangrijpend is Baltschev's verhaal over "Operation Overlord", waaraan ook de beroemde schrijver J.D. Salinger (landing op Omaha Beach) en de al even beroemde fotograaf Robert Capa (landing op **Utah Beach**) deelnamen. Slechts elf foto's van Capa overleefden achteraf de donkere kamer. Oorlogsverslaggever Martha Gellhorn beleefde de slag als verstekeling aan boord van het hospitaalschip dat voor Omaha Beach lag.

Alle Noordelijke stranden hebben in oorlogstijd bezetting door soldaten gekend. Op het eiland **Hiddensee** stonden ook in vreedstijd, toen na WO II de koude oorlog Europa opnieuw verdeelde, "zevenentwintig torens, vanwaaruit soldaten de Oostzee tot twaalf zeemijl ver kunnen overzien ... Grensoldaten beschijnen het strand kilometers ver" en er wordt dag en nacht op het strand gepatrouilleerd om te verhinderen dat vakantiegangers de DDR ontvluchten.

Aan het Zuidelijke einde van ons continent bevinden zich Benidorm, Ischia en Lesbos. Na WO II komen na de kunstenaars, "de toeristen, veel te veel toeristen" (over **Ischia**). Naar het "zuilenwoud" en "paradijs voor

Les Bains à Ostende James Ensor 1899

pensionado's" **Benidorm** "vluchten nu de naamlozen om op te gaan in de massa". "Zij hebben niets gemeen met die andere naamlozen die stranden op de oevers van Lesbos (...) net als eertijds "in Oostende (...) op de vlucht voor dictatoriale regimes", "net als" destijds "Hiddensee is ook dit eiland een streng bewaakte grenspost geworden, net als Benidorm is het een toeristenoord". "Terwijl toeristen uit het Noorden van Europa (...) naar Spanje, Italië en Griekenland (...) komen om de wereld de rug toe te keren, bereikt

die andere stroom juist deze wereld van de voorzijde, vanuit zee.". In 1939 was voor de Spanjaarden die Franco ontvluchtten, het kamp in Argelès-sur-Mer "de 'hel aan het strand'." Het klinkt als de jonge Syrische vrouw uit het vluchtelingkamp Kara Tepe: "We zitten nog steeds in deze hel en ik weet niet wanneer het ophoudt."

Kortom voor wie houdt van stranden is dit boek zeker een aanrader!

Anne-Mie
B46

Henri Demuyssere wint nogmaals het Pannese Sportjuweel voor de individuele sporter.

Hij had het helemaal zelf niet verwacht omdat hij reeds éénmaal deze trofee gewonnen had en hij overtuigd was dat hij deze maar éénmaal kon winnen. Niet zo.

Deze trofee dank hij aan zijn overwinning op het WK zeilwagenrijden in klasse 2 vorige jaar op het wereldkampioenschap te Asnelles in Frankrijk. Het was een moeilijke strijd geweest. Er was de revelatie van de Engelsen die met grote wielen reden en daardoor duidelijk sneller gingen. Ze hadden wel nog technische problemen met lek rijden wat hen de overwinning kostte. Verder had hij te kampen tegen een overmacht van Franse piloten. De allerlaatste manche van het kampioenschap was beslissend. Van bij de start nam Henri de optie om zoveel mogelijk op de droge banken te zeilen. Het was dé goede optie. Het leverde hem de wereldtitel op en in het verlengde het Pannese Sportjuweel. Hij werd in 2024 bekroond met de titel Ambassadeur van De Panne en heeft zo opnieuw getoond dat hij ook deze titel waard is.

De inkomhall van het oude clubhuis

(Nog) meer... ondersteuning voor beginnende piloten

Na het behalen van het elementair brevet kan/mag je alleen zeilen op het strand met een clubwagen. Dikwijls zijn wat praktische tips van meer ervaren piloten nuttig om wat sneller bij te leren. Ook zullen Veerle, Seddik en vele andere clubleden steeds spontaan een handje toesteken als een herstelling moet gebeuren of iets verbeterd moet worden aan de trim van de zeilwagen.

Meer ... info/beleving rond de waarden die we nastreven in onze club

Sinds het Wereldkampioenschap van 2023, georganiseerd door de RSYC in De Panne, heeft het bestuur samen met de leden een manifest opgesteld waarin we beschrijven hoe we onze club willen tonen op het strand: sportiviteit, fair play, veiligheid op het strand en op het terrein zijn maar enkele aspecten, maar alle zeer belangrijk voor een goede en prettige toekomst voor de zeilwagensport. We zullen zo nog meer inzetten op veiligheid op en rond het strand. Iedereen moet op een veilige manier zijn/haar sport, hobby kunnen beoefenen: goede afspraken met de liefhebbers van paardensport op het strand, klare instructies voor toeristen en zeilwagenpiloten op de helling naar het strand, veilige ruimte voor kinderen op het strand om in het zand te spelen...

Meer ... medewerkers in de club

We willen het altijd nog beter doen, zowel sportief-recreatief als -competitief! Ook willen we een aangename omgeving aanbieden voor de piloten en hun familie naast het sportieve gebeuren. Dat vraagt inspanningen en organisatie... en dus gemotiveerde, vrijwillige medewerkers. We merken op dat meer en meer mensen zich willen inzetten hiervoor. Schitterend! Zij vormen een grote, en een belangrijke groep voor de toekomst van het zeilwagenrijden in De Panne.

Chris S710

Juni 2018 - Grote verandering
Het oude clubhuis voor de afbraak